

[Ministeren for skatter og afgifter]

Et sådant arrangement har visse ligheder med tilfælde, hvor skatteydere i øvrigt for lånte midler (med høj nominel rente) investerer i lavtforrentede papirer, hvortil der er knyttet en kursgevinst.

De leasingelskaber, der her er omhandlet, er organiseret som interessentskaber eller kommanditselskaber. Sådanne selskaber er ikke selvstændige skattesubjekter. Dette indebærer, at indtægter og udgifter i forbindelse med selskabets virksomhed skal henføres til de enkelte selskabsdeltagere, og reglerne om disse selskabsdeltageres indkomstopgørelse følger de almindelige regler i skattelovgivningen. Dette vil først og fremmest sige reglerne i statsskatteloven, ligningsloven og afskrivningsloven og den praksis, der har dannet sig omkring denne lovgivning.

Spørgsmålet, om der skal ske beskatning af kursgevinster, som skattepligtige personer opnår i kraft af deres deltagelse i et leasinginteressentskab, der placerer likvide midler i værdipapirer, må derfor afgøres ud fra en konkret vurdering af den enkelte deltagers forhold.

4. Det spørgsmål, der rejses, er, om ligningslovens § 4 finder anvendelse på de enkelte interessenter. I den forbindelse bemærkes, at ligningslovens § 4 efter sin ordlyd omfatter forsikringselskaber, banker og andre virksomheder, der som et normalt led i deres almindelige virksomhed anbringer midler i offentlige obligationer, private pantebrev og fordringer. Denne opregning må antages også at omfatte personer, der driver pengeformidling i form af vekselerervirksomhed, bankervirksomhed eller lignende.

Ved indførelsen af ligningslovens § 4 i 1957 skete der en indskrænkning af området for skattefri kursgevinster efter statsskattelovens § 5 og en tilsvarende udvidelse af indkomstområdet i relation til § 4 i statsskatteloven. Da den udvidelse af indkomstbegrebet, som ligningslovens § 4 tilsigtede, kun sjældent vil omfatte personer ud over fondsbørsvekselerere og bankierer, har ligningslovens § 4 hidtil ikke haft selvstændig betydning for fysiske personer.

5. Såfremt et interessentskab oprettes med det hovedformål at investere i værdipapirer, kan det ikke udelukkes, at der – efter en konkret bedømmelse af den enkelte deltagers forhold, jfr. pkt. 3 – for enkelte af deltagerne vil kunne statueres skattepligt af de indvund-

ne kursgevinster, hvis investering i værdipapirer kan siges at henhøre under vedkommendes næringsvej.

For de »almindelige« selvstændige erhvervsdrivende eller lønmodtagere, der deltager i et af de mange bestående leasinginteressentskaber, må det dog anses for tvivlsomt, om der i skattelovgivningen er hjemmel til at beskatte eventuelle kursgevinster, der opnås som led i leasingvirksomheden. Disse investorer kan næppe anses for »professionelle« investorer i værdipapirer.

6. Spørgsmålet giver i øvrigt anledning til overvejelser: om de investeringstilbud, vi navnlig ser hvert år ved nytårstid, giver anledning til lovgivningsinitiativer.

Det er min opfattelse, at vi ikke skal tage initiativ til lovgivning, alene fordi der finder misbrug sted og disse er særlig omfattende omkring nytår. Man vil derved let kunne komme til at åbne for nye misbrug eller derved komme til at skade de i øvrigt gode formål, som et eventuelt lovgivningsinitiativ måtte rette sig imod.

Jeg mener, det er nødvendigt, før man begynder at ændre i skattelovgivningen, at man har tilvejebragt et tilstrækkeligt grundlag til at sikre, at de ændringer, man måtte foretage, også får den tilsigtede virkning.

Jeg har derfor besluttet at nedsætte et hurtigarbejdende udvalg med statsskattedirektøren som formand, og som i øvrigt skal bestå af sagkyndige medlemmer, som skal analysere og vurdere de leasingprojekter og andre investeringstilbud, der især forekommer ved nytårstid. Det kan i den forbindelse være nærliggende også at se på andelsselskabernes forhold.

Når udvalgets rapport foreligger, vil jeg give meddelelse om, hvilke initiativer der måtte være anledning til.

Spm. nr. S 535

Til *ministeren for skatter og afgifter* (21/1 83) af:

Poulsgaard (FP):

»Ministeren bedes oplyse, om de livsvareige frikort til DSBs 1. klasse, som forhenværende ministre og forhenværende folketingsmedlemmer har, er friholdt for beskatning ved en særlig aftale med skattevæsenet i lighed med den fritagelse for beskatning, ansat-